Projektowanie aplikacji ASP.NET Zestaw 3

Podstawy ASP.NET

29-10-2019

Liczba punktów do zdobycia: 10/26 Zestaw ważny do: 13-11-2019

1. (1p) Ucząc się języka HTML przyzwyczajamy się do tego, że dla żądań typu GET z przeglądarki przeznaczony jest odsyłacz (link)

Zadanie polega na tym, żeby pokazać jak to zrobić odwrotnie - to odsyłacz powinien powodować żądanie typu POST a przycisk żądanie typu GET.

2. (1p) Nauczyć się dodawać, odczytywać i usuwać ciastka (HttpCookie) w kodzie po stronie serwera.

Jak naiwnie sprawdzić czy przeglądarka obsługuje ciastka? Ale jak to zrobić **wiarygodnie**, tzn. mieć pewność że przeglądarka w danej sesji obsługuje ciastka?

3. (1p) Przestudiować interfejsy (API) obiektów Request, Server i Response. Nauczyć się odczytywać nagłówki (Headers) żądania. Nauczyć się tworzyć własne nagłówki odpowiedzi. Nauczyć się mapować ścieżki względne (względem korzenia lokalizacji witryny na dysku) na ścieżki fizyczne (Server.MapPath).

Do czego przydaje się statyczna właściwość HttpContext.Current?

Która właściwość HttpContext.Current przechowuje referencję na stronę aktualnie przetwarzaną w potoku przetwarzania?

Wskazówka: przejrzeć wszystkie składowe obiektu, poszukiwana referencja jest wprost zapisana w jednej z nich.

4. (1p) Nauczyć się różnic między kontenerami serwerowymi Application, Session i Items. Zademonstrować ich użycie w kodzie po stronie serwera za pomocą opakowań w pseudosingletony. Dostęp do którego kontenera powinien być dodatkowo chroniony (lock) w aksesorze dostępu (get) i dlaczego?

5. (1p) Bez względu na sposób dostępu do danych, z kontekstu dostępu do danych zwykle korzystamy przy pomocy jakiegoś dedykowanego obiektu (SqlConnection, LINQowy DataContext, Hibernate'owy ISession itp).

Który kontener serwerowy jest najwłaściwszy do przechowywania takiego kontekstu dostępu do danych (Application, Session czy Items)? Jakie skutki uboczne miałoby przechowywanie kontekstu dostępu do danych nie w tym właściwym, ale w którymś z pozostałych kontenerów (co oczywiście technicznie jest możliwe)?

Zademonstrować kod, który opakowuje kontekst dostępu do danych w pseudosingleton przy wykorzystaniu tego właściwego kontenera.

W którym miejscu potoku przetwarzania poprawnie zwalniać zasoby kontekstu dostępu do danych (co jest istotne zwłaszcza wtedy jeśli obiekt dostępowy implementuje interfejs IDisposable)? Zademonstrować to zwalnianie na przykładzie.

- 6. (1p) Do czego służy plik app_offline.htm?
- 7. (2p) Przećwiczyć w praktyce przesyłanie danych binarnych w obie strony. Ściślej wykonać aplikację, która pozwoli użytkownikowi wskazać plik lokalny na dysku i przesłać go na serwer (formant <input type="file" . . . />), a po stronie serwera zostanie wyprodukowany i odesłany plik XML:

```
<opis>
    <nazwa>nazwaprzesłanegopliku</nazwa>
    <rozmiar>rozmiarprzesłanegopliku</rozmiar>
    <sygnatura>sumabajtówpliku modulo 0xFFFF</sygnatura>
</opis>
```

Plik XML powinien być budowany dynamicznie i odesłany do klienta **bez** zapisywania jego zawartości na dysku serwera. W przeglądarce użytkownika nadesłana odpowiedź powinna spowodować podniesienie się domyślnego okna Otwórz/Zapisz/Anuluj.

Przestudiować specyfikację semantyki nagłówka Content-Disposition. W jaki sposób określać nazwę zwracanego zasobu? Jak decydować o tym czy zwracany zasób ma być potraktowany jako zewnętrzny plik a jak zasugerować przeglądarce że jest to zasób do pokazania w oknie przeglądarki? Jak wykorzystać specyfikację RFC5987 do wykorzystywania znaków UTF-8 w nazwach zwracanych zasobów? I jak poradzić sobie w sytuacji kiedy przeglądarka nie obsługuje poprawnie tej specyfikacji?

8. (2p) Wykorzystać obiekt sesji do następującego naiwnego rozwiązania problemu autentykacji: w każdej stronie aplikacji w wypadku stwierdzenia w kodzie zdarzenia Page Load braku informacji o użytkowniku w sesji, kontekst przetwarzania przekierowywany jest do strony Login.aspx, na której po poprawnym potwierdzeniu tożsamości (login i hasło) informacja o tożsamości zapamiętywana jest w kontenerze sesji.

Dodatkowo punkt wejścia do aplikacji powinien być poprawnie przywrócony po autentykacji (użytkownik kieruje żądanie do którejkolwiek strony aplikacji, jest przekierowany do strony logowania, a następnie aplikacja sama powraca do strony, od której użytkownik chciał rozpoczać nawigacje).

Uwaga! O tym jak **poprawnie** implementować mechanizm autentykacji i autoryzacji będziemy rozmawiać na kolejnych wykładach. To zadanie ma wyłącznie pokazać, że referencyjne rozwiązanie, które poznamy w przyszłości, nie jest jedynym możliwym. W praktyce nie powinno się autentykacji opierać na sesji serwera (dlaczego?).

Wiktor Zychla